

Kunín

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Nový Jičín

Nadmořská výška: 254 m n. m.

Počet obyvatel: 1 832

Adresa URL: www.kunin.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.633772N, 17.989647E

První pís. zmínka: 1382 (642 let)

PSČ: 742 53

Památky a zajímavosti Kunín

Mezi významné památky patří kostel Povýšení Svatého Kříže, hrobka rodiny Schindlerů, Fürstenberská rodová hrobka, socha sv. Jana Nepomuckého a zámek Kunín, který patří k nejcennějším barokním zámkům Moravy.

Kostel Povýšení Svatého Kříže

Místo pro kostel bylo zvoleno v samé blízkosti zámku a 27. srpna 1810 se odehrálo slavnostní položení základního kamene. Kostel byl původně postaven bez věží, ty byly přistaveny r. 1863. Jsou 30 m vysoké. Záznamy v kronice praví, že jejich hroty jsou v úrovni dlažby novojičínského náměstí.

Fürstenberská rodová hrobka

Cihlová stavba nesoucí v průčelí fürstenberský znak byla postavena patrně řadu let předtím. Vedle náhrobku landkraběte Ernsta Egona je zde umístěn také náhrobek další, ukrývající popel jeho jediné dcery Gabriely, která zemřela ve věku pěti let v roce 1870. Tuto dceru nezná žádná genealogická práce a my můžeme dodat, že zesnulá dceruška nesla jméno po své tetě Gabriele provdané za markraběte Pallavicini. Nástupcem Ernsta Egona se stal jeho jediný syn Josef Friedrich, sloužící jako nadporučík u dragounského pluku č.6 prince Alexandra Hassenského. Rovněž on pojal za choť neurozenou ženu Marii Wrazilovou a nezanechal s ní žádných potomků. Když 12. září 1906 po dlouhé nemoci zemřel, zároveň s ním vymřela nečetná, zchudlá, nicméně zajímavá kunínská odnož rodu. Také on byl pochován v ro- dové hrobce na kunínském hřbitově. Již v roce 1895 musel ale landkrabě Josef Friedrich panství Kunín pro dluhy odprodat a jeho novým majitelem se stal velkopřemyslník Viktor rytíř Bauer. Jeho rodina pocházela z Brna a na kunínský zámek zajížděla pouze příležitostně. Teprve syn Viktor, známý autor politologické literatury, sídlil na zámku v Kuníně častěji. Zde také onemocněl na zápal slepého střeva jeho nejstarší syn Dr. Heinz - Günther Bauer. Byla to smutná historie. Podle pamětníků je rodina odmítla nechat operovat v novojičínské nemocnici a vyžadovala jeho převoz do Brna. V novojičínské nemocnici také nadějný mladý muž, absolvent vídeňské konzervatoře a několika dalších zahraničních škol zemřel ve věku pouhých 26 let. Náhrobek mladého muže tak doplnil náhrobní kameny Fürstenberků v rodové hrobce v Kuníně. Podle tradice v hrobce odpočívá také tělo jeho otce, Dr. Viktora Bauera, který zemřel těsně před koncem války roku 1945. Na zhotovení jeho náhrobku ale již nezbyl patrně čas.

Hrobka rodiny Schindlerů

Na rozdíl od Fürstenberské rodové hrobky je Schindlerovská nepoměrně známější. Není divu, vždyť uvnitř uchovává pozůstatky nejznámější majitelky zámku hraběnky Marie Walburgy z Truchsess - Waldburg - Zeilu. Kunínským ji není nutné představovat. Její osudy jsou dostatečně známy, nepovedené manželství s důstojníkem Klementem Aloisem hrabětem z Truchsess - Waldburg - Zeilu, tragická úmrtí čtyř dětí, hraběnčiny deprese i její šlechtetné úsilí o povznesení vzdělání dětí svých poddaných. Absolventy vzdělávacího ústavu, založeného hraběnkou na kunínském zámku, byli rovněž Georg Schindler a Judita Karolina Goldová. Obě jména si zapamatujeme. Mladí lidé uzavřeli spolu sňatek, a brzy následovaly děti - Gustav Adolf, narozený roku 1807, Friedrich Emil, roku 1809, Amálie roku 1811, Gustav Alfons, 1812 ...

Krátce předtím hraběnka přišla o svého posledního syna, nadějného Františka Karla, který zemřel roku 1803 v dalekém Zeilu. V roce 1814 byl státem zrušen rovněž na svou dobu pokrokový vzdělávací ústav. Pozornost hraběnky, která zůstala bez potomků a bez možnosti vzdělávat chudé a talentované děti (v letech 1806 - 1807 na zámku studoval rovněž pozdější slavný český historik František Palacký), se nyní zaměřila na nedospělé děti svých dávných žáků, Georga Schindlera a Judity Goldové. Velké oblíbení hraběnky se těšil především Friedrich Emil, narozený roku 1809. Jemu majitelka panství věnovala největší pozornost. Poslední léta života hraběnky jsou obdobím, ve kterém připravovala malého chlapce na převzetí panství a rozhodla se jej proto adoptovat. Mezitím uděla slušnou kariéru i chlapcův otec Georg, po jistou dobu se stal nájemcem hraběnčina statku Jeseník nad Odrou a Dolní Vražné a později hraběnčiným tajemníkem. Když Marie Walburga roku 1828 zemřela, měl ji být Friedrich Emil za co vděčný. Hraběnka na něj myslela ve své závěti a kromě Kunína mu odkázala také svěřenecký statek Bystré u Poličky. Ten po dlouhých sporech nakonec vysoudila roku 1948 baronka Ernestina z Langetu, nicméně i tak se stal Friedrich Emil Schindler bohatým člověkem.

Nový kunínský pán se ukázal jako dobrý národohospodář a zvelebitel kunínského statku. Za zásluhy o zemědělství byl povýšen dokonce do šlechtického stavu s titulem "z Kunwaldu". Dobře si byl vědom, že za mnohé vděčí právě šlechtetné filantropce. Nechal jí proto postavit empírovou hrobku, do které uložil tělo vznešené podporovatelky. A do stejné hrobky uložil také těla svých rodičů: na náhrobních kamenech čteme: Georg Schindler (zemřel 1842) Judita Carolina Schindlerová (zemřela 1850). Pochována jsou zde i těla sourozenců, například talentovaného Gustava Alfonse, od něž patrně pochází půvabný obrázek s pohledem na kunínský zámek s krajinou. Friedrich Emil Schindler zemřel roku 1867 a rovněž je v hrobce pochován. Nenajdeme zde však tabuli se jménem jeho ženy Ernestiny, dcery bohatého novojičínského krásnobarvíře Pfundheller, či jeho sestry Wilhelmíny - oblíbené hraběnčiny společnice Míny. Další z tabulí připomínají děti obou manželů, Friedricha Georga (narozen 1838), Viktora Gustava (narozen 1842) a Isabelly Ernestiny (narozen 1848). Poslední dva zemřeli ještě za života otce, a tak se dědicem panství stal nejstarší Friedrich Georg. Když však roku 1870 zemřel, prodali jeho dědicové zámek i panství landkrabatům z Fürstenberka. Na tabulích čteme i další jména, Franze (zemřel 1919) a Georga (zemřel 1936). Snad se jednalo o děti předešlého, kteří byli v době otcovy smrti nedospělí. Průzkum pramenů nám jistě napoví více. Stejně tak průzkum hrobky. Průzkum hrobky byl zahájen 16. ledna 1998. Po obnažení prostorů celé hrobky bylo objeveno cihlové zdivo, sahající až do hloubky 210 cm. Po rozhodnutí komise a za dodržování přísných hygienických pravidel byl v úrovni předpokládaného dna hrobky proražen v cihlové zdi otvor k ověření celé nálezové situace uvnitř. Bylo zjištěno, že působením vody byla

původní situace rakve a jejího vnitřního obsahu zcela změněna a došlo k zaplavení celé plochy dna hrobky jílem a štěrkem. Na povrchu naplavenin byly patrné dřevěné části rakve, včetně rozmístěných kosterních pozůstatků. Dne 30. 1. 1998 bylo na zasedání na Katedře antropologie PF MU v Brně za účasti pracovníků katedry a pracovníků Okresního vlivivědného muzea Nový Jičín rozhodnuto o dalším postupu prací. V průběhu od 9. 2. do 12. 2. 1998 došlo k postupnému vyzvednutí kosterních pozůstatků. Zakreslení polohy jednotlivých kosterních pozůstatků, kování a dřevěného obložení rakve včetně vyzvednutí provedly bakalářky katedry antropologie PF MU I. Kuchyňková a K. Hloušková za odborné asistence doc. MUDr. V. Novotného CSc. Na základě protokolu byly předány katedře antropologie k dalšímu vědeckému antropologicko-lékařskému průzkumu. Lebka hraběnky byla podrobena i podrobnému výzkumu u pražského kriminalistického ústavu. U dolní čelisti a mozkovny byla provedena superprojekce. Jde o speciální promítnutí ostatku do fotografie dobového obrazu. Na jedné ze čtyř dodaných fotografií se nakonec podařilo po několika pokusech potvrdit shodnost tvaru lebky s namalovanou údajnou podobou hraběnky.

Uložení ostatků Marie Walburgy zpět do hrobky proběhlo 27. května 2000. Nejprve byly vystaveny veřejnosti na katafalku v kunínském chrámu Povýšení svatého Kříže. V deset hodin zahájil biskup František Lobkowicz slavnostní mši za zvuků Mozartova Requiem. Po skončení mše byly ostatky převezeny v pohřebním kočáře na hřbitov a uloženy do rodinné hrobky. Významné události se zúčastnil i Francz Joseph hrabě Waldburg-Zeil, majitel německého zámku Hohenems, pravnuk císaře Františka Josefa II. a císařovny Sisi.

Socha sv. Jana Nepomuckého

Na vysokém hranolovém podstavci je osazena barokní socha světce, pocházející z 1. poloviny 18. století. Postava je esovitě prohnutá, hlava je mírně zakloněna, pohled směřuje k nebesům. Pravou rukou přidržuje kněžský biret, levá ruka drží masivní kříž. Na všech stranách podstavce jsou v ozdobných rámcích dnes již špatně čitelné nápisy.

Zámek Kunín

Zámek Kunín náleží k nejcennějším barokním zámkům celé Moravy. Pro hrabata z Harrachu jej v letech 1726 - 1734 vybudoval věhlasný rakouský stavitel Johann Lucas von Hildebrandt. Největšího rozkvětu se zámek dočkal na přelomu 18. a 19. století za osvětlené majitelky Marie Walburgy hraběnky z Truchsess-Waldburg-Zeilu, rozené z Harrach-Hohenemsu, která zde vybudovala jeden z nejmodernějších vzdělávacích ústavů tehdejší střední Evropy. Jeho nejznámějším žákem byl pozdější Otec národa a velký český historik František Palacký.

Zdevastovaný zámek prošel rozsáhlou rekonstrukcí a postupně se do něj vracejí původní zámecké sbírky.

Budova zámku a zámecký park jsou v majetku Obce Kunín. Provoz zámecké expozice je zajišťován Muzeem Novojičínka, příspěvkovou organizací. Zámek Kunín je jednou z jedenácti poboček Muzea Novojičínka, p.o.

Zámek Kunín byl 24.6.2009 zasažen ničivou povodní. Bylo zničeno celé přízemí zámku a také značná část zámeckého parku. Budeme vděční za každou Vaši finanční pomoc, která napomůže odstranění následků povodně a obnovení zámku a zámeckého parku do původní krásy.

